

mpc
METODICKO-PEDAGOGICKÉ CENTRUM

Moderné vzdelávanie pre vedomostnú spoločnosť / Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov
EÚ

Kód ITMS: 26130130051

číslo zmluvy: OPV/24/2011

Metodicko – pedagogické centrum

Národný projekt

**VZDELÁVANÍM PEDAGOGICKÝCH ZAMESTNANCOV
K INKLÚZII MARGINALIZOVANÝCH RÓMSKYCH KOMUNÍT**

Otília Sabolová

Inšpirácie – nové texty na tvorivú dramatikú

2013

Vydavateľ: Metodicko-pedagogické centrum,
Ševčenkova 11, 850 01 Bratislava

Autor UZ: PaedDr. Otília Sabolová

Kontakt na autora UZ: Základná škola Budkovce , 355
072 15 Budkovce
otiliasab@gmail.com

Názov: Inšpirácie – nové texty na tvorivú
dramatiku

Rok vytvorenia: 2013

Oponentský posudok vypracoval: Mgr. Martina Bajuziková

ISBN 978-80-8052-648-1

Tento učebný zdroj bol vytvorený z prostriedkov projektu Vzdelávaním pedagogických zamestnancov k inklúzii marginalizovaných rómskych komunít. Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov Európskej únie.

Text neprešiel štylistickou ani grafickou úpravou.

Obsah:

Úvod.....	4
Text Babka rieši záhady.....	5
Text Jemná paródia na 12 mesiacov.....	13
Text Môžu peniaze zmeniť svet.....	21
Text Pošta.....	34
Text Smiechulienka.....	43
Text Kde bolo, tam bolo.....	56
Záver.....	64

Úvod

Tieto učebné zdroje určite poslúžia na inšpiráciu učiteľom, ktorí vedú krúžok tvorivej dramatiky. Texty sú rôzneho druhu – niektoré potrebujú rozprávača, iné potrebujú nápevy piesní, ale schopný učiteľ si ich ľahko pretvorí do svojej podoby. Sú naozaj iba inšpiráciou. Želám učiteľom veľa dobrých hercov, ktorí im prídu „pod ruky“ a veľa inšpirácie pri čítaní uvedených textov.

BABKA RIEŠI ZÁHADY

Postavy – 6 detí, babka, Slnko, lodný kapitán, hviezdy, Indiánka, rytier, papagáj, kocúr,
Rekvizity – mapa, loď z kartóna, truhlica, list, rytierova maska, televízor z kartóna, lopta

Vpredu na javisku

6 sediacich detí sa hrá s loptou .

Viki : To je ale nuda!

Saša : Prázdniny - a taká nuda !

Tina : Poďme si aspoň zahrať karty!

Kristína : Tie sme hrali včera, aj predvčerom, aj predpredvčerom,

Martin – Už nechcem karty ani vidieť !

Vanesa : Čo teda budeme robiť ?

Zrazu príde poštárka :

Poštárka : Deti, mám tu balík pre Nejakú Viktóriu. Je tu niekde nejaká Viktória ?

Viki : Áno , ja som Viktória ,ale nevolám sa nejaká, ale Horná.

Poštárka príde zozadu.

Poštárka : Nó dobre, tak mi to tu podpíš, že preberáš balík .

Viktória podpíše v zošite, poštárka odíde.

Deti otvoria balík a v balíku je veľký pokreslený papier.

Viki : Čo je toto ? A kto mi to poslal, veď tu nie je ani odosielateľ!

Saša : Vyzerá to nejako divne – nie je to list, lebo moja mama dostala minule list a ten mal len písmená, toto je aj pokreslené....

Viki : Viete čo ? Poďme za mojou babkou !

Vanesa : Za babkou ? Ako nám môže pomôcť?

Tina : Ja Vikinu babku poznám, je to super babka, možno nám pomôže!

Kristína: Ja si myslím, že nijaká babka nám nepomôže, babky sedia iba doma, háčkujú a starajú sa o malé bábätká, keď sú rodičia v práci.

Martin: Ako nám nejaká babka môže pomôcť?

Tina : Ale babky keď majú veľa rokov, mali by aj veľa vedieť, nie ? Možno nám fakt pomôže

Martin: tak dobre, poďme za tou vašou babkou, uvidíme!

Prebehnú na druhú stranu javiska :

Babka sedí v kresle a háčkuje. Vedľa nej sedí kocúr a papagáj.

Papagáj : Čaute, čaute!

Martin: No nehovoril som ?

Saša : Ticho buď ! Dobrý deň !

Tina : Dobrý deň!

Papagáj – Dobrý deň

Vika : Ahoj, babka !

Martin: Vika , hovor, načo sme prišli !

Viki : Babka, prišli sme za tebou, či by si nám nemohla pomôcť!

Babka : A čo sa vám stalo, že si neviete pomôcť sami ?

Viki : Dostala som poštou balík, v ktorom bol tento veľký papier .

Babka : Aký papier ?

Viki : Nó, to teda nevieme, je taký pokreslený...

Saša : Vieme, že to nie je list.

Kristína : Ale čo to potom je ?

Babka si obzerá chvíľu papier – a potom povie.

Babka : To je predsa mapa !

Všetci : Mapa ????

Viki : Fajn, a čo s tým ?

Kristína : A čo s tým máme robiť ?

Babka : Mapa je niečo, čo vedie k niečomu väčšinou vzácnemu – možno máte nájsť poklad !

Martin : My a poklad ?

Kristína : Ved' nežijeme v stredoveku !

Tina : A to poklady ešte existujú ?

Papagáj : A to poklady ešte existujú ?

Saša : To si niekto robí srandu !

Babka : Viete, keď si niekto dal tú námahu a pripravil takúto mapu, tak to nie je sranda!

Vyzerá nová, určite ju prekreslil!

Martin: Ale prečo práve my ?

Babka : To teda neviem, ale dozviete sa to jedine tak, že nájdete to, čo mapa skrýva, teda k čomu vás zavedie !

Viki : Viete čo ? Pod'me – aspoň zažijeme dobrodružstvo !

Kristína : Že vraj dobrodružstvo ? to si fakt myslíte, že sa nám podarí nájsť ten poklad ?

Saša : A prečo nie ?

Kristína : Ved' sme iba deti!

Tina : No a čo ? Ak s nami nechceš ísť, tak nechod' a zostaň doma !!

Papagáj : Tak nechod' a zostaň doma !

Kristína ostane naboku smutná.

Martin : No dobre, a teraz ako začneme ?

Všetci sa pozrú na babku:

Babka : Ja by som najprv hľadala miesto, kde je najviac dobrodružstva.

Viki : To je určite v telke!

Saša : Ako sa dostaneme do telky ?

Martin: Čo máme do nej skočiť ?

Babka : Ja sa pamätám, keď sme dostali prvú telku, tak nám rodičia povedali, že dobrodružstvo je v telke, tak sme sa do nej dostali tak, že sme do nej vkročili. Skúsime to ?

Saša : A to sa dá?

Babka : Tak to skúsime, poďte!

Prídu ku telke, vyrobenej z kartónu .

Vanesa : Ako sa dá vojsť do telky ?

Kristína : A vy si myslíte, že sa to naozaj dá ?

Viki : Babka, ukáž nám ako to máme urobiť!

Babka : Vy teda máte veľmi málo odvahy! Idem – a všetci za mnou!

Vojde do telky a rovno na druhú stranu do lod'ky z kartónu.

Viki - No teda, moja babka je skvelá! Idem za ňou!

Vojde do telky aj Viki ,

Martin : Tak teda podme všetci!

Vojde do telky Martin,. Saša, Vanesa, Tina aj papagáj a posledná Kristína.

Rovno do lod'ky, vyrobenej z kartóna.

Babka : Á , to je asi lodný kapitán, však?

Lodný kapitán : Uhádli ste. A kam ste sa vybrali, stará pani?

Viki : To nie je žiadna stará pani, ale moja babka!

Saša : A pomáha nám nájsť poklad!

Martin : Podľa mapy, ktorú sme dostali poštou!

Lodný kapitán: Počkaj, počkaj, po jednom! Aký poklad? Aká mapa? Viete čo? Nechcem radšej nič vedieť. Povedzte mi iba, kam chcete ísť?

Babka : Poďme podľa mapy.

Viki : Je tu nakreslená veľká palma a kopa niečoho žltého.

Saša : Žeby piesku?

Martin : Žeby ostrov?

Viki : Pán kapitán, je tu niekde nablízku nejaký opustený ostrov?

Kapitán: Samozrejme, je. Ale nikto tam nebýva, je malý a opustený!

Babka . Niečo mi hovorí, že by sme mali ísť práve tam! Možno nájdeme niečo pre nás dôležité!

Viki : Tak poďme!

Kapitán: Tak ideme?

Všetci : Jasné !

Kristína : Ak medzitým nestroskotáme!

Viki : Kristína , nekecaj somariny, dobre?

Lod'ka z maľovaného kartónu sa pohne so všetkými pasažiermi.

Dôjde k ostrovu . Na ostrove spí stroskotanec. Kapitán vystúpi a zobudí ho.

Kapitán : Človeče vstávaj, ty ani nevieš, že je tu loď a môže ťa vyslobodiť!

Stroskotanec : Som rád, že ste tu, zoberiete ma so sebou? Moja loď stroskotala a zostala mi iba jediná vec – tento kľúč, ale neviem načo mi bude, keď sa tu nedá nič odomknúť!

Viki : Jasné, že idete s nami, kľúč vezmeme tiež, možno sa zídete. Kapitán, ideme!

Opäť sa pohnú.

Babka : Deti, ale niečo je na tej vašej mape – je tu nakreslená ruka a slnko – čo to znamená ?

Viki : ruka by nás mala viesť, ale čo to slnko?

Saša . Možno by nás malo viesť slnko, nie?

Martin : A kde je? Poďme ho zavolať!

Všetci : Slnko! Slnko !

Viki : Aha veď to je azda morská víla!

Saša : A za ruku vedie slnko!

Morská víla vedie slnko. Vynoria sa spoza vln :

Hviezda 1 – Nepredbiehaj, ja som tu bola prvá !

Hviezda 2 – Ale ja som krajšia ako ty !

Hviezda1 – A to kto povedal?

Hviezda2 – No predsa Ja !

Hviezda 1 – A to je málo,

Hviezda 2 – Vieš čo ? Nech rozhodne slnko!

Hviezda 1 – Slnko, povedz, ktorá z nás dvoch je krajšia ?

Slnko : Vy dve buďte ticho, najkrajšie som tu ja !

Hviezdy : Tak dobre, nehádajme sa!

Slnko : Kto ma to tu volá ?

Všetci : My !

Slnko : A čo chcete odo mňa ?

Viki : Chceme ťa poprosiť, aby si nás viedlo !

Slnko : Rado vás budem viesť, ale neviem kam! Kam?

Viki : Na mape je čierna diera , je asi zničená - čo teraz ?

Babka : Možno nie je zničená, ale naozaj to má byť diera – nevieš o nejakej slniečko ?

Slnko : O diere neviem nič, ale o jaskyni viem veľa! Nie je ďaleko, iba pár kilometrov, povediem vás, dobre ?

Všetci : Ďakujeme !

Došli k jaskyni, pred jaskyňou stojí rytier.

Slnko : tak tu je jaskyňa , čo teraz ?

Viki – Asi poďme dnu do nej , nie ?

Rytier : Stojte, v mene kráľa Ľudovíta 45. !!!! Kto ste a čo tu chcete!!!!

Všetci : My sme dostali poštou mapu !

Rytier : Mapu ? Ukážte mi ju !

Deti ukážu mapu a rytier ich pustí do jaskyne.

Stretnú Indiánku : Čo chcú cudzí ľudia na pôde nášho územia ?

Viki : My nechceme nič, len táto mapa nás tu doviedla!

Indiánka : Ach, veď je to mapa , na ktorú tu čakám. Mám vám odovzdať túto truhlicu , bolo to moje poslanie. Nech vás ochraňuje Manitu!

Viki : Veď počkaj , čo máme s tou truhličkou robiť ?

Indiánka : Ja neviem nič viac iba to, že vám mám odovzdať túto truhlicu. Ďalej si musíte poradiť sami!

Kristína : Určite bude prázdna !

Babka : Ale veď – máme predsa nejaký kľúč , nie ?

Martin: Skúsme otvoriť truhlicu tým kľúčom, kde je ?

Saša : Tu je !

Saša otvorí truhlicu, v truhlici je list.

babka : Prečítaj ho Viki !

Viki : Milé deti , ak ste sa dostali až tu, mali by ste vedieť, že nijaký poklad neexistuje. Ale keďže ste sa dostali až sem, potom ste už našli poklad!

Saša : Aký poklad ? Veď okrem listu tam nič nie je !

Martin : Počkaj, Saša, Viki , čítaj ďalej!

Viki : Tak čítam ďalej – najväčší poklad je vaše priateľstvo! Nech vám vydrží čo najdlhšie!

Všetci sú ticho .

Babka : Možno by sme sa mali vrátiť domov, je už večer. Aha, aj slnko je už unavené!

Slnko : Veru, už by som malo ísť spať. Ale ešte vás odprevadím domov a tak odídem.

Opäť cestujú

Prídu k mape – Slnko im zamáva a odíde – ľahne si na svoj vankúšik. Všetky deti aj babka prídu k mape, odkryjú ju a vlezú späť do telky. Vtom sa rozsvietia svetlá a vchádza Vilo z Modrého z neba.

Vilo : Dobrý deň, privítajte Modré z neba !

Deti sú prekvapené.

Viki : Ale, čo je toto ?

Saša: Tak to je teda prekvapenie!

Vilo : Deti, to všetko, čo ste prežili, je váš sen. Darca vám chcel spríjemniť prázdniny – vedel, že sa neskutočne nudíte. Čo vy na to ?

Viki . Bolo to perfektné, máme veľa zážitkov.

Saša : Ďakujeme!

Martin : A kto je ten, kto nám tento sen vysníval ?

Vilo : Predstavte si, že je to nikto iný ako vaša babka!

Babka : Deti, vysnívala som vám tento sen, pretože vás mám veľmi rada a chcela som, aby ste sa cez prázdniny nenudili, ale zažili naozajstné dobrodružstvo!

Všetky deti : Ďakujeme, ste skvelá babka !

Martin : Viki, aj ja by som chcel takú babku !

Viki : Martin, veď tá tvoje je super! Robí také skvelé koláče a palacinky, že Ti závidím....

Saša : Myslím, že všetky babky sú skvelé,!

Papagáj : Myslím, že všetky babky sú skvelé!

Kristína: A ja som si myslela, že vedia iba háčkovať a dozerat' na malé bábätká.... Tak to som sa riadne mýlila !

Anjelik donesie v náručí veľké srdce

Pracovné listy k príbehu

- Nájdi v texte názov príbehu a vyfarbite ho:

BAIBGKAZRIEHŠOIZOÁHAKDY

- Charakterizuj postavy príbehu:

Papagáj

Babka

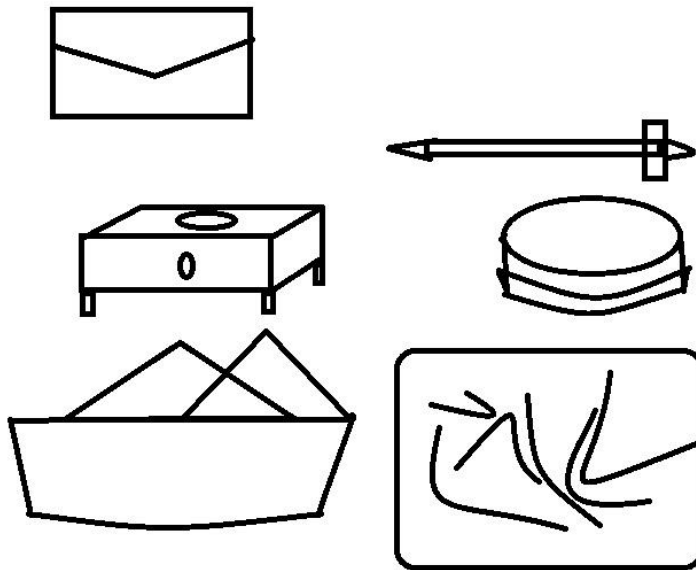
Námorný kapitán

Indiánka

Rytier

Mačka

- Prirad':

JEMNÁ PARÓDIA NA 12 MESIACOV

Postavy – Maruška, Dora, macocha, Januártescobigboss, Májcoopjednota, Septembereurovea, Júnaupark, predavačky, zmizík, rozprávačka,

Rekvizity – nápis, Tesco, Coopjednota, chalupka z kartónu, gril, valaška, klobúk pre Januára, kufor pre macochu, metla pre Marušku, jahody, tescotaška, 2 jablká, fialky, stoličky,

Rozprávačka : Kde bolo, tam bolo, bolo raz jedno dievča. Bola však veľmi nešťastná, lebo stratila otca. Zostala jej iba macocha a nevlastná sestra Dora.

(obe sedia rozvalené na lavičke a Maruška čistí podlahu, potom sa nahlas post'ažuje – Trápia ma, nedávajú mi jesť, obliekajú ma do handier, varím, žehlím, periem, nemám chvíľku pokoja, prečo? Nemajú ma radi, povzdychne si a pracuje ďalej...)

Rozprávačka : Raz v zime, keď už nevedeli, čo jej majú nariadiť spraviť, dohodli sa macocha s Dorou, že ju pošlú von do zimy, aby tam zmrzla.

Macocha - Dones mi z hory jahody!

Maruška – Ale veď teraz? V januári? Vonku je plno snehu! Teraz predsa jahody nerastú!

Macocha Neodvrávaj – choď! A bez jahôd sa ani domov nevracaj!

Maruška sa rozplakala...

Macocha ju vystrčila z dverí a Maruška sa ocitla v januárovej zime

Rozprávačka : Keď si už myslela, že naozaj zmrzne, uvidela v diaľke svetielko. Veľmi dlho trvalo, kým k nemu došla.... Keď došla celkom blízučko, zistila, že je to 12 mužov, ktorí sedia okolo veľkej vaty. Jeden z nich sedel na najväčšom kameni – vyzeral ako ich šéf. Keďže Maruške bola veľká zima, ozvala sa trasľavým hlasom.

Maruška - Dobrý deň, mohla by som aj ja pri tomto ohni ohriať?

(Veľký muž pozrel na ňu a prikývol. Maruška sa teda postavila medzi dvoch mužov a natiahla ruky k ohňu. Keď sa prestala triasť, nabrala odvahu a spýtala sa)

Maruška – Dobří ľudia, poviete mi, kto ste?

Veľký muž sa ozval : My sme mesiace v roku. Ja som Januártescobigboss, toto vedľa mňa je Májcoopjednota, Júnaupark a Septembereurovea. Ostatní sú na dovolenke. Je tu celý rok. Ten, kto sedí na mojom mieste, má moc vo svojich rukách. Teraz je január, preto tu sedím ja. A ty čo chodíš po hore v takejto zime?

Maruška sa rozplakala – To macocha s Dorou ma vyhnali a bez jahôd ma domov ani nevpustia!

Január – Jahody? Teraz? A oni nevedia, že v zime jahody nerastú?

Maruška – Ja viem, ale keď ich nedonesiem, tak v hore určite zmrznem!

Januártescobigboss – Neboj sa nedáme ti zmrznúť! Máme aj nejakú moc a tú teraz využijeme. Braček Júnaupark, nastúp na moje miesto!

Júnaupark si sadol na jeho miesto a povedal – Svet, rok, zmeň sa na jún! Buchol kyjakom o zem.

Rozprávačka: Zrazu sa sama od seba začal rýchlo stavať budova. Za minútku bola hotová a na priečelí jej svietil nápis Tesco, vybehla z neho predavačka, strčila Maruške do rúk tescotašku s jahodami a zrazu všetko zmizlo – Tesco, oheň, ba aj mesiace.

ZMIZÍK – „mizne, mizne, mizne, mizne...“

Rozprávačka : Maruška bola taká prekvapená, že zabudla aj zavrieť ústa, aj sa poďakovať. Tak iba zakričala do tmy „Ďakujem“ a ponáhľala sa domov.

Keď došla domov, dlho klopala a po dlhom čase prišla otvoriť Dora.

Dora - Kto to tu tak klope? Aha, no tedaMamáááá! Pozri sa kto prišiel!!!

Macocha hneď pribehla a začala sa vypytovať

Macocha – Mara, skade máš tie jahody – sú výborné!

Maruška im povedala – Keď som dlho išla horou, našla som 12 mužov pri ohni sedieť. Keď som im povedala, prečo som prišla do hory v takej zime, jeden z nich buchol kyjakom o zem a zrazu sa samé postavilo Tesco a predavačka mi priniesla tescotašku s jahodami. To je všetko...

Macocha – A my teraz chceme voňať vôňu fialiek. Tak keď si vedela doniesť v zime z hory jahody, teraz dones fialky !

Maruška nestihla ani protestovať a macocha ju vystrčila z dverí.

Macocha za ňou zakričala – A bez fialiek sa nevracaj!

Tak sa Maruška vybrala do hory za svetielkom, ktoré v diaľke svietilo. Došla k vatre a 12 mesiacom, pozdravila sa a ohriala si ruky pri ohni. Január sa spýtal:

Januártescobigboss – A načo si prišla tentoraz?

Maruška odpovedala – Macocha s Dorou chcú voňať fialky a je im jedno, že v januári fialky nerastú...

Januártescobigboss – Tak vydrž ! Braček Májcoopjednota, nastúp na moje miesto!

Májcoopjednota zasadol na hlavné miesto a povedal – Svet, rok, zmeň sa na máj!

Rozprávačka : Zrazu sa začala stavať budova. Za minútku bola hotová a na priečelí sa skvel nápis Coop Jednota. Z budovy vybehla predavačka a v rukách niesla kyticu fialiek. Položila ich Maruške do dlane a vbehla naspäť do budovy.

ZMIZiK – „ mizne, mizne, mizne...“

Rozprávačka : S budovou zmizli aj mesiace a vatra. A opäť bol všade sneh, zima a tma. Maruška nahlas poďakovala a rýchlo sa ponáhľala domov. Keď zaklopala na dvere, hneď sa otvorili, macocha s Dorou ju už čakali, vrhli sa na fialky a vypytovali sa Marušky . Tá im všetko rozpovedala tak ako prvýkrát. Keď to počuli , začali sa radiť a hádať, ako sa Marušky zbaviť. Keď ju opäť zavolali, vedela, že na ňu zasa niečo vymysleli.

Macocha povedala – Dones z hory jablká!

Maruška zasa hovorila – V januári predsa jablká nerastú!

Macocha – Bez jablák sa domov nevracaj – a vystrčila Marušku von - do najväčšej zimy.

Rozprávačka : Čo mala Maruška robiť? Vybrala sa opäť k dobrým mesiacom k ohňu, ktorý v diaľke videla. Keď došla k vatre, Januártescobigboss sa jej opýtal

Januártescobigboss – Tak čo, Maruška ešte stále nebola spokojná tvoja macocha?

Maruška sa rozplakala a s plačom hovorila – Oni nebudú nikdy spokojné – teraz chcú jablká! Kdeže mám nabrat' v január jablká?

Januártescobigboss ju zastavil – Neplač, Maruška azda ti Septembereurovea pomôže. Braček zasadni na trón!

Septembereurovea zasadol na trón, povedal - Svet , rok, zmeň sa na september! A buchol kyjakom o zem .

Rozprávačka : Zrazu sa svet začal meniť, sneh zmizol a pred Maruškou sa začala stavať budova, ktorá mala na priečelí nápis Eurovea. Z dverí budovy vybehla predavačka , do Maruškiných rúk vložila dve jablká a utekala späť.

Septembereurovea ju zastavil a pýta sa – Stoj, prečo je tých jablák tak málo?

Predavačka hovorí – Pán Septembereurovea, prepáčte, ale jablká sa tak rýchlo vypredali, že sme ešte nestihli objednať ďalšie. Ale zajtra budú!

Septembereurovea jej povedal – Zajtra ich Maruška už nepotrebuje...

Rozprávačka : Zrazu všetko začalo miznúť

ZMIZÍK – „mizne, mizne, mizne, mizne...“

Rozprávačka : Zmizli budova, predavačka, zasa začalo snežiť a opäť bol január. Maruška s dvoma jablkami v dlaniach zakričala do tmy svojej „Ďakujem!“ a pobrala sa domov. Macocha s Dorou ju už vyčkávali, zobrali jej jablká ešte vo dverách a hneď ich zjedli.

Macocha – Joj, také skvelé jablká som už dávno nejedla. Prečo sú iba dve?

Dora – Mama, veď ona ich určite zjedla! Viete čo? Idem ja! Keď dokázala Mara doniesť dve jablká, ja ich donesiem plnú náruč!

Macocha - Tak skús Dorka! Pod', vezmeš si kožuch, vlnenú šatku na hlavu a plný batoh jedla a pitia, aby ti nič nechýbalo!

Rozprávačka : Vybrala sa Dora k svetielku, ktoré v diaľke videla. Keď došla k vatre, hneď sa vopchala medzi mesiace a zohrievala si ruky.

Januártescobigboss –Je ti zima, dievčatko ?

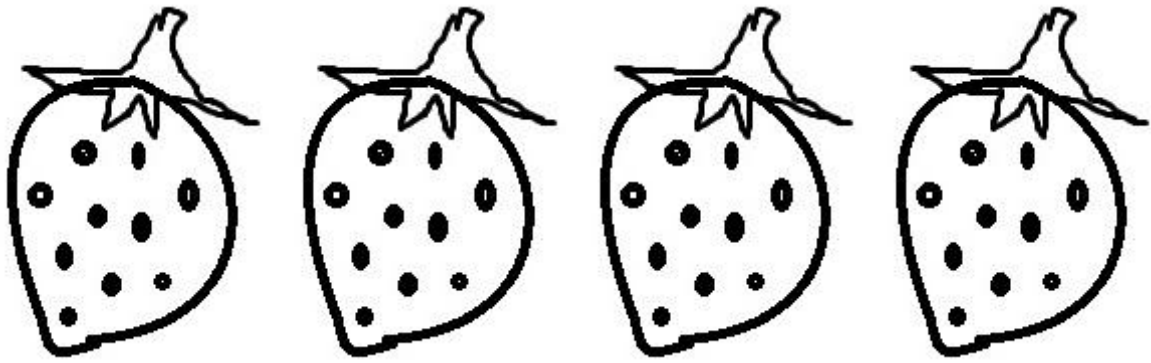
Dora odvrkla – Čo ti šije, hlupák starý! Čo odo mňa chceš? Ja nie som hlúpa ako Mara, neodídem s dvoma jablkami! Daj mi veľa jablák, rozumel si? Veľa! Daj!

Januártescobigboss – Tak ty takto? Ty nie si múdrejšia ako Maruška, ale oveľa oveľa hlúpejšia.

Rozprávačka - Buchol kyjakom o zem a všetko zmizlo.

ZMIZÍK – „ mizne, mizne, mizne, mizne...“

Rozprávačka - A na mieste, kde bola vatra, zostala len zima a sneh. Macocha doma čakala Doru, čakala a nemohla sa jej dočkať. Zobrala vlniak a vybrala sa ju hľadať. Hľadala ju dlho aj zablúdila, nakoniec však v snehu zmrzla takisto ako aj hlúpa Dora. Maruška dlho čakala

- Charakterizuj postavy:

Maruška	<input type="text"/>	Január-tescobigboss	<input type="text"/>
Dora	<input type="text"/>	septemebroeurovea	<input type="text"/>
macocha	<input type="text"/>	májcoopjednota	<input type="text"/>
		jún-aupark	<input type="text"/>

- Kto posúva dej ? Nájdi v texte:

TRVOZUPARÁOVALJČKIA

MÔŽU PENIAZE ZMENIŤ SVET ?

Postavy – učiteľka, žiaci jednej triedy, euro, koruna

POLKA – UKAZOVAČKA

Škola je veľký dom, škola je celá veľká,

žijú v nej školáci a pani učiteľka

Červenú strechu má a strecha komín v dyme,

aby tam detičkám nebola zima v zime.

Škola je vážny dom, celá je vážna škola,

a škola bez kvetov je ako jeseň holá

/ na javisko vyjdú 2 postavy – koruna a Euro./

1. Postava : Som euro .Moja mama je slovenská koruna, síce je už v nebi, ale bola skvelá!
2. Postava : Som cent. Mojím otcom je slovenský halier. Tiež je v nebi, ale zážitky máme skvelé!

ROCKANDROLL

Najlepší sme kamaráti,

koruna sa už nevráti,

Bez druhého ani jeden

Fungujú dvaja spolu len

Menia svet a menia ľudí

Bez nich sa človek nenudí.

S nimi to tiež nie je výhra

Len s rozumom človek vyhrá

1. žiak - Za euro som si kúpil coca colu! Vypil som ju a nemám nič!

VALČÍK

Menia svet a menia ľudí

Bez nich sa človek nenudí.

S nimi to tiež nie je výhra

Len s rozumom človek vyhrá

2. žiak - Ja som vypýtal od mamy ešte 19 eur a kúpil som si auto na ovládanie ! Rozbilo sa mi pri havárii o stoličku ! A zasa nemám nič !
3. žiak - Ja som si kúpil hamburger a potom ma bolelo brucho !

Vbehne 4. žiak : Vyhrali sme ! Vyhrali sme 10 000 Eur – to za tú súťaž, čo sme na nej toľko pracovali ! Vyhrali sme 1. Cenu ! 10 000 Eur – Viete koľko to je peňazí??? Stráááásne veľa ! Čo si kúpime ???

VŠETCI STOJA.

5. žiačka číta : Počas jedného dňa zomrie 23000 detí z rôznych príčin ! Ako príčiny sa uvádzajú hlad, smäd, choroby ako AIDS, cholera, ale aj obyčajná angína.

TRIANGEL – Menia svet a menia ľudí - výkrik

7. žiačka číta : Na Slovensku je 120 zariadení, v ktorých pomáhajú deťom a matkám v núdzi!

TRIANGEL - Bez nich sa človek nenudí. - šepkom

8. žiačka číta : V Bratislave je 5435 rodín v hmotnej núdzi !

TRIANGEL - S nimi to tiež nie je výhra - výkrik

9. žiačka číta: V Košickom kraji budú smutné Vianoce – 15% zamestnanosť znamená, že každá 5. Rodina nebude mať pod stromčekom darčeky!

TRIANGEL - Len s rozumom človek vyhrá - šepkom

10. žiačka číta : V Spiepkovciach je pobočka detského domova, kde deti nežijú so svojimi rodinami a mama im pod stromček nekupuje darčeky...

TRIANGEL - Len s rozumom človek vyhrá – voľným hlasom

11. žiačka číta : decembri minulého roka zamrzli v Košickom kraji 5 bezdomovci.

POCHOD

Chudoba - a choroby - sú - to,

A to je - všetkým ľuďom - ľú - to

Aj - nám, - všetkým - nám.

Aj - nám, - všetkým - nám

Ako - by sme - mohli - pomôcť

Tomu ,kto - potre - buje - pomoc

A kto je - jediný - kto môže, -

ten vlastne - musí - nielen - môže. Triangel – všetci žiaci zasalutujú

12. žiak – čo keby sme deťom pomohli ? Veď 10 000 Eur je veľmi veľa peňazí! Im pomôžu a my by sme ich zničili a zasa by nám nič nezostalo !

13. žiak – Ale všetkým sa nedá pomôcť !

14. žiak - Aspoň trocha – ja som kdesi čítal , že more je zložené z miliónov kvapiek ! Ak sa pohne jeden kvapka, stiahne ostatné a tie idú za ňou. Asi je treba aby jedna kvapka začala!

15. žiak - ale ako ?

16. žiak – moja mama má kamarátku, ktorá robí v akejsi nadácii .Myslím, že sa volá Deti v núdzi . Čo keby sme venovali naše peniaze deťom, ktoré to fakt potrebujú?

17. žiak – Žeby vedeli peniaze zmeniť svet ? Naše peniaze ? Naša výhra ? To by bolo super!

VALČÍK

Mama mi - neustá - le vraví

Zmena je - vraj život - ten pravý

zvlášť ak je - to pravda - odveká

že prachy - menia svet, - teda človeka ! - výkrik

Mama mi - neustá - le vraví

Zmena je - vraj život - tenpravý

zvlášť ak je - to pravda - odveká

že prachy - menia svet, - teda človeka ! - výkrik

18. žiak – ale peňazí – Beno , zisti, koľko by vyšlo pre jedného z 23000 detí z našich 10 000 eur!

19. žiak – To je 43 centov na jedného!

20. žiak – to teda nie je veľa! Čo za to môžu mať deti?

22. žiak – Počkaj pozriem na internete !

1. žiak – Aha – v Afrike za 1 euro majú pitnú vodu na 1 mesiac!

2. žiak – to akože nemajú vodu? Ani colu? Ani sprite?

3. žiak – Nemôžeš piť iba somariny a voda musí byť pitná, inak by si ochorel – môžeš nachytať aj brušný týfus a ten je smrteľný!!!

4. žiak – Fakt? To som nevedel! Čiže za našu výhru by 1 mesiac malo 10 000 detí v Afrike....

5. žiak - Fakt! 1 mesiac pitnú vodu zadarmo – a z tých 23 000 detí by ubudlo – určite!

6. žiak – učili sme sa predsa, že bez vody sa nedá žiť – že bude človek dehy – čo?

7. žiak - No predsa dehydratovaný!!! A na to sa umiera!

8. žiak – Čo z toho vyplýva?

9. žiak - Že nikto z tých 23 000 detí 1 mesiac neumrie na dehydra – či čo?

10. žiak – To je predsa dostatočný dôvod!

11. žiak - Tak hlasujme!

12. žiak – Kto je za , aby sme našu výhru poslali deťom do Afriky na pitnú vodu? Hláste sa!

Žiaci sa hlásia skoro všetci...

ROCKANDROLL

Najlepší sme kamaráti,

koruna sa už nevráti,

Bez druhého ani jeden

Fungujú dvaja spolu len

Menia svet a menia ľudí - výkrik

Bez nich sa človek nenudí. - šepkom

S nimi to tiež nie je výhra

Len s rozumom človek vyhrá

Menia svet a menia ľudí - výkrik

Bez nich sa človek nenudí. - šepkom

13. žiak – Tono, prečo si nehlasoval za?
14. žiak - Je mi ľúto tých peňazí, veď my z toho nebudeme mať nič!
15. žiak – Ticho buď, veď aj tak by si si kúpil hamburgery a colu až by ťa bolelo brucho!
16. žiak – alebo by si šiel do kina na Pottera, ktorého si videl už 60. krát!
17. žiak – A čo z toho budeme mať?
18. žiak – A počul si už o dobrom skutku?
19. žiak – A o dobrom pocite, že niekto neumrie tvojou zásluhou?

VALČÍK

Mama mi - neustá - le vraví

Zmena je - vraj život - ten pravý

zvlášť ak je - to pravda - odveká

že prachy - menia svet, - teda človeka ! - výkrik

Mama mi - neustá - le vraví

Zmena je - vraj život - ten pravý

zvlášť ak je - to pravda - odveká

že prachy - menia svet, - teda človeka ! - výkrik

20. žiak – Tak dobre, hlasujme ešte raz!

21. žiak – Tak rozmýšľajte aj nad niečím iným ako nad sebou a facebookom ! Ved' zachránite kopu detí!

22. žiak – Vyhlasujem hlasovanie! Kto je za vybavenie akcie Pitná voda pre africké deti!

Žiaci hlasujú, všetci sú za.

Mamy nám vraveli, že peniaze menia svet

A že vraj vedia zmeniť svet k lepšiemu a hneď !

Ved' naozaj tá správna vec je pomoc deťom!

Nech aj tie chudobné deti zažiaria smiechom

Mamy nám vraveli, že peniaze menia svet

A že vraj vedia zmeniť svet k lepšiemu a hneď !

Ved' naozaj tá správna vec je pomoc deťom!

Nech aj tie chudobné deti zažiaria smiechom

Žiaci spievajú všetci spolu.

POLKA

Bola raz jedna trieda

a v tej triede bola krieda,

v triede sa každý rád hral

a tento príbeh sa v nej stal.

Zaradom rozprávajú...

1. žiak – No konečne je koniec a zajtra je voľno! Nezmýlila som sa!

2. žiak - A mne je už horúco ...
 3. žiak – A ja som už smädný!
 4. žiak – A ja hladný!
 5. žiak – A ja si chcem kúpiť časopis o Hanne Montane!
 6. žiak– A ja mám chuť na zmrzlinu!
 7. žiak – Ale ten rokenrol bol fakt dobrý, však?
 8. žiak – No veď nás stál kopolu času!
 9. žiak – A nervov!
 10. žiak – Ale vyšlo to!
 11. žiak – Perfektne to vyšlo!
 12. žiak - Bola fakt zábava!
 13. žiak - A bude sranda aj zajtra na matike!
 14. žiak – A na slovine sme mali písať písomku!
 15. žiak- A to bude až zajtra, tak neprovokuj!
 16. žiak- To ale bolo, keď sme sa učili text!
 17. žiak - A však ste mali trému?
 18. žiak - Myslím že všetci sme mali velikánsku trému.
 19. žiak – Škoda, že sme naozaj nevyhrali toľko veľa peňazí, čo myslíte, dali by sme ich deťom v Afrike ?
 20. žiak – Myslím, že by to bolo skvelé, keby sme predĺžili toľkým deťom život, nie ?
 21. žiak – Škoda, že ich nemáme...
 22. žiak - Ale vieme, čo by sme s nimi urobili...
- Učiteľ – Vy moji zlatí žiaci! Boli ste naozaj super! No, čo si myslíte – menia peniaze svet?

1. žiak – Jasné, ale peniaze môžu svet zmeniť k lepšiemu...
2. žiak – Ale aj k horšiemu.
3. žiak – Podľa toho, do akých rúk sa peniaze dostanú.
4. žiak - No nie sme skvelí?

Učiteľ – *k hl'adisku...*- Tak to je na dnes všetko !

Otočí sa k žiakom - Postavte sa! Dovidenia žiaci !

Všetci - Dovidenia, pani učiteľka !

POLKA - UKAZOVAČKA

Škola je veľký dom, škola je celá veľká,

žijú v nej školáci a pani učiteľka

Červenú strechu má a strecha komín v dyme,

aby tam detičkám nebola zima v zime.

Škola je vážny dom, celá je vážna škola,

a škola bez kvetov /:je ako jeseň holá:/

Pracovné listy k príbehu:

- Zakrúžkuj postavy z tohto príbehu :

Tono

Beno

Erik

**Červená
Čiapočka**

Anička

učiteľka

Jakub

Eva

- Vyrieš osemsmernú a nájdi slová:

Ž	A	M	Á	D	C	Y	M	Y												
E	A	T	O	N	E	D	XXX	H												
D	E	Z	A	I	N	E	P	O												
Á	Z	V	U	K	A	T	O	N												
L	T	E	L	O	T	I	L	A												
M	K	Í	Č	L	A	V	K	V												
J	A	C	S	P	E	V	A	A												
N	O	P	O	C	H	O	D	B												
A	K	Č	I	R	A	K	XXX	Á												
H	U	D	B	A	C	O	N	Z												

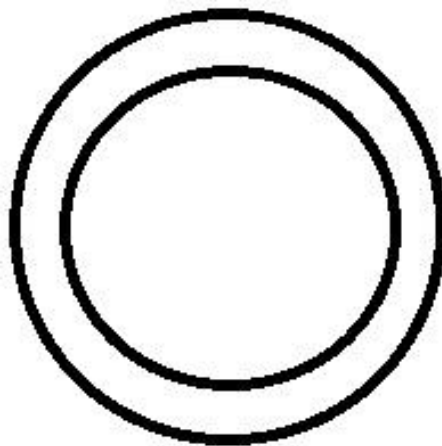
PENIAZE, DETI, MLÁDEŽ, VALČÍK, POLKA, ROCK, TANEC. POCHOD, KARIČKA
DÁMA, TELO, NOTA, SPEV, ZVUK, JA, ON, MY
HUDBA, NOC, ZÁBAVA, NOHY

D	O	T	S	XXX	A	K	Č	I	Ž	O	P										
V	E	Y	A	K	N	A	B	C	E	N	A										
A	U	S	T	XXX	E	XXX	T	E	B	E	D										
D	R	L	A	N	U	R	O	K	O	R	C										
S	Á	E	K	Ť	E	XXX	Y	M	N	E	Í										
A	T	I	O	S	XXX	C	XXX	I	I	V	S										
Ť	E	D	R	E	Z	R	U	K	L	Ú	I										
A	Č	O	Ú	Š	D	A	L	K	V	A	T										
J	Ú	P	E	Z	A	I	N	E	P	XXX	H										

desať, dvadsať, šesť, Eurá, koruna
centy, haliere, sto, banka, peniaze
vklad, požička, podiel, úrok, debet,
tisíc, úver, účet, ja, kurz, oni, my

Nakresli „svoju“ mincu – peniaz pre teba:

POŠTA

Postavy – 8 detí, babka, revízorka, riaditeľ domova dôchodcov, šofér, 2 moderátori, Katka

Rekvizity - autobusové okná na kartónoch, volant, stena, cestovné lístky, peniaze

Pieseň:

Známa pošta pre teba je s nami dúfame že bude priateľská
Vážne chceme poďakovať babke, že bola k nám taká láskavá
Stále babka bez detí je sama chceme aby bola veselá.

V autobuse :

Deti dobehli do autobusu:

1: No a čo teraz?

2: Pre vašu hlúpu zmrzlinu sme skoro nestihli autobus!

3: A čo s lístkami?

4: Ticho, nech vás nepočujú!

Revízorka : Kontrola cestovných lístkov!

5: Revízorka! Čo teraz ?

6: No veď – povieme jej pravdu!

7: Čo ti šibe? Naparí nám pokutu!

8 : A keď jej vysvetlíme ako to bolo?

1: Čo jej vysvetlíš? Že sme boli na zmrzline a skoro sme nestihli autobus?

Revízorka: Kontrola cestovných lístkov –prosím si lístky, mládež!

2 : Pani revízorka!

3 : My, my ...

Revízorka : Čo my, my? Vaše lístky si prosím!

4 : My lístky nemáme!

5 : Ale my vám to vysvetlíme!

Revízorka : Áno? A ako?

6 : No, zdržali sme sa v škole a na autobus sme bežali.

7: A lístky sme si už nestihli kúpiť!

Revízorka : Ja sa pýtam, či lístky máte alebo nemáte!

1 : No, nemáme!

Revízorka: Keďže nemáte, tak musíte zaplatiť pokutu 10, Eur.

2 : Ale my nemáme peniaze!

Revízorka : Tak potom musíte ihneď vystúpiť!

3: Ale my potrebujeme ísť domov!

Revízorka : Ale pokiaľ nemáte peniaze, musíte vystúpiť!

Babka : Prepáčte nechtiac som si vás vypočula, dobrý deň.

Revízorka : Dobrý deň, prepáčte, musím najprv vyložiť tieto deti, ktoré nemajú lístky ani peniaze, potom sa vám budem venovať. Tak poďme mládež!

Babka : Vydržte, ja za nich pokutu zaplatím! A kúpim im aj lístky na cestu domov!

Nevykladajte ich a nechajte ich docestovať domov!

Revízorka : Vy ste ich príbuzná? Poznáte ich?

Babka : Nie nepoznám ich, nikdy som ich nevidela, iba som počula ako sa rozprávali počas cesty....

Revízorka : No teda! To sa mi ešte nestalo, aby niekto úplne neznámy platil za nevychovanú mládež pokutu!

Babka : Koľko vám dlžia? Stačí vám 20 Eur?

Revízorka : Áno, spolu pokuta aj s lístkom to bude 12 Eur.

Babka : Prosím, presne dvanásť Eur! A nechajte tie deti v pokoji docestovať!

Revízorka : Áno, pani, nechám.

Babka : Dovidenia.

Babka rýchlo vystúpila z autobusu.

Revízorka : Máte šťastie, tá pani za vás pokutu zaplatila a aj lístky vám kúpila – tu sú / *podáva ich deťom*/ Mali by ste sa jej poďakovať! Vlastne už nemôžete, lebo vystúpila!

4: Vystúpila?

5: A ako sa jej máme poďakovať?

6 : No, my ju už nejako nájdeme!

7 : Už musíme vystúpiť!

1 : Decká, ideme!

My sme dobrá parta detí, dnes to predsa veľmi letí

Volajú nás ‚bifľoši,, - to nikoho neteší.

Vymýšľame, tvoríme a pritom sa bavíme!

Autobus zastavil, deti vystúpili.

2 : Decká, vážne, tej babke za veľa vd'ačíme, viete?
3 : Jasné, keby mama vedela, že som peniaze premárnila za zmrzlinu, dostala by som!
Zakázali by mi týždeň telku!
4 : No určite by ma nepochválili!
5 : Ani mňa!
6 : Možno by sme fakt mali nájsť tú babku, nemyslíte?
7 : A poďakovať jej!
1 : A vrátiť jej peniaze!
2 : Bolo to presne 12 Eur!
3 : To je dosť, toľko nemám!
4 : Asi by sme nemali toľko peňazí ani všetci spolu!
5 : Ale mohli by sme ich nasporiť, nie?
6 : Áno, nasporiť by sme ich naozaj mohli!
7 : Skúsime to?
1 : Ale ako, veď nevieme, kto to je!
2 : Nepoznáme ju!
3 : V živote som ju nevidela!
4 : Ani ja!

V bufete sme dlho boli a vypili veľa koly
„Zmrzka k tomu ako bonu, počúvame pri tom MODUS.

5 : Tak čo teraz?
6 : Mám nápad!
7 : No to teda bude nápad!
8 : Máš nejaký iný?
1 : Nemám!
2 : Tak buď ticho!
3 : Aj ja mám nápad – veď v telke ide Pošta pre teba! Nepôjdeme?
4 : TO je super nápad!
1 : Fakt, dobre! Ideme?
2 : Jasné ideme!

3 : Dnes večer napíšeme do telky. Spolu, dobre?

Je nás ako maku, máme ale hlavu takú
Takú Tvrdú ako kameň, ach už je s nami amen,
Veď sme len obyčajné tvrdohlavé decká
Škoda, že máme stále iba prázdne vrecká

O pár mesiacov v televízii :

Moderátor 1 : Dobrý večer, milí diváci, dnes večer sa stretneme v našej pošte s ôsmymi deťmi, ktoré sa chcú poďakovať – ale nech hovoria oni!

Moderátor 2 : Vitajte deti, ako sa voláte?

1,2,3,4,5,6,7,8 sa predstavia.

M2 : Tak nám porozprávajte prečo ste prišli do našej pošty.

1 : Raz sme išli zo školy domov, ale nestihli sme si kúpiť lístky.

2: V autobuse bola revízorka a chcela vidieť naše lístky.

M2: A čo sa stalo ďalej?

3 : Nemali sme peniaze na pokutu ani na lístok, aby sme mohli cestovať ďalej.

4 : Ale to bola na vine zmrzlina – keby sme si ju po škole nedali stihli by sme autobus.

5 : A mali by sme aj peniaze na pokutu aj lístky.

M2 : A čo bolo ďalej?

6 : V autobuse cestovala jedna babka, ktorá za nás pokutu zaplatila.

7 : A kúpila nám aj lístky.

M2 : Poprosili ste ju o to?

8: Nie, to urobila sama od seba.

1: My sme o tom skoro nevedeli!

2: Nestihli sme sa ani poďakovať!

3 : A to by sme chceli urobiť práve dnes vo vašej pošte!

M2 : Tak si pozrime, kto vaša babka vlastne je, kde a ako žije.

Do domova sme Janku poslali a my sme na dôkaz čakali,

Či to bude tá správna babka a naša dobrá kamarátka.

Pozveme ju ?To je Jasná vec - veď je to náš spojenec !

Pred domovom dôchodcov:

Janka 1 : Tak toto je domov babky, ktorá nezištne pomohla našim ôsmym deťom. Ideme sa pozrieť, či je doma, odovzdať jej pozvánku do pošty a zistiť, či príde na natáčanie do televízie.

Babka vyšla z dverí:

Janka 1 : Dobrý deň.

Babka : Dobrý deň. Tak toto je prekvapenie!

Janka 1 : Ja som Janka z pošty a priniesla som vám pozvánku na natáčanie. Najprv však mám otázku, či ste to naozaj vy. Cestujete často autobusom?

Babka : Áno.

Janka 1 : Tak ste to vy. Nech sa páči, tu je pozvánka .

Babka : Ďakujem, rada prídem, nejako si to zariadim.

Janka 1 : Tak tu je naša hosťka, ktorá sľúbila, že príde na natáčanie. Tešíme sa.

Host'ka už prišla –/tešíme sa na ňu,

Dúfame, že Janka / má tú pravú,

Zlatú babku čo sa / zľutovala,

Pred trestom nás /zachránila

Opäť v štúdiu :

Moderátor2 : Tak ako, je to ona?

1 : Áno, je to ona.

2 : Vôbec sa nezmenila.

3 : A príde, to sme radi, že sa jej budeme môcť poďakovať.

M2 : Tak sa teda opýtajme Janka, či naozaj prišla do štúdia.

Janko2 : Dobrý večer!

M2 : Dobrý večer Janko, tak ako, hľadal si dlho?

Janko2 : Veru dlho, pretože sme nevedeli vôbec, kto to je.

M2 : A kto vám pomohol, aby ste ju našli?

Janko2: No predsa šofér toho autobusu. To sme museli zistiť, ktorý šofér ich viezol, kam išla, kde vystúpila, a tak ďalej...

M2 : No podarilo sa. A podarilo sa aj dostať ju sem do štúdia?

Janko2 : Áno, prišla, čaká vzadu a láme si hlavu, kto ju pozval...

M2 : Tak ju pozvime ďalej!

M2 zostane sedieť vedľa detí.

Prichádza babka so slúchadlami na ušiach, za sprievodu hudby.

Janka 1 jej dá dole slúchadlá, babka si sadne vedľa M1:

M1 : Dobrý deň, ako sa máte?

Babka : Dobrý deň. Mám sa dobre.

M1 : Porozprávajte nám o sebe.

Babka: Čo vám mám hovoriť? Som stará a nikto ma už nepotrebuje. Bývam v domove dôchodcov, deti za mnou chodia veľmi málo – tak dvakrát do roka, lebo im nedávam peniaze.

M1 : Ale kto by takú sympatickú starú mamu nechodil navštevovať?

Babka : Ja neviem prečo ma tak málo navštevujú ale chýbajú mi....

M1 : Tak skúste nám povedať, čo si myslíte, kto vás pozval.

Babka : Neviem, dúfam, že moje deti ma pozvali, lebo som s nimi málo.

M1 : Tak uvidíme, prajem vám, aby to bolo pre vás milé prekvapenie.

M1 odíde.

Babka bude prekvapená, kto ju pozval takto zrána.

Skutočne nič netuší, kto jej život poteší

Babka prekvapene hľadá , nepozná deti.

1 : Milá babka, vy nás síce nepoznáte, ale my vás áno.

2 : Pamätáte sa na deti, za ktoré ste zaplatili pokutu a lístok, keď nemali na cestovné?

3 : Bolo to v autobuse, pred 2 mesiacmi.

Babka : Pamätám sa, pamätám. Tak to ste vy, čo? Bolo mi vás ľúto, keby vás revízorka fakt vyhodila, vaše mamky by sa o vás doma báli. Tak som za vás radšej zaplatila tú pokutu.

4 : Chceli by sme sa vám za tento váš dobrý skutok poďakovať.

5: Ďakujeme vám.

Babka : Nie je za čo, ste veľmi milé.

6 : Ešte sme sa chceli spýtať, či by sme mohli niekedy prísť k vám na návštevu.

7 : Len veľmi dobrý človek urobí takýto dobrý skutok, ako ste urobili vy.

8 : Preto by sme sa chceli s vami priatelit', môžeme ?

Babka : Áno, budem veľmi rada. A môžete odsunúť stenu.

M1 : Odsunúť stenu, prosím!

PIESEŇ

Prekvapenie od detí - strach však rýchlo uletí

Ked' sa dozvie kto ju pozval, dobrý pocit ten ju dostal

Babka sa s deťmi stretne, podajú si ruky a postaví sa pred kameru.

M2 : Som veľmi rád, že ste prišli, babka. Musíte uznať, že dnes je veľmi málo detí, ktoré vyvinú také úsilie, aby sa mohli poďakovať neznámemu človeku – zvlášť staršiemu.

Babka : Aj ja som veľmi prekvapená, som rada, že toto deti urobili, aj keď som nečakala žiadne poďakovanie.

M2 : Dovidenia, dúfam, že sa spolu ešte veľakrát stretnete a prinesiete si veľa zážitkov.

M2 si podá ruku s každým dieťaťom a babkou.

Odchádzajú.

Vpredu sa postaví a zaspievajú

PIESEŇ

My sme dobrá parta detí – Dnes to predsa veľmi letí

Volajú nás „bifľoši,, - To nikoho neteší.

Vymýšľame, tvoríme, - A pritom sa bavíme!

Pracovné listy k príbehu

- Charakterizuj hlavné postavy :

Babka	<input type="text"/>	riadiateľka DD	<input type="text"/>
deti	<input type="text"/>	šofér	<input type="text"/>
revízorka	<input type="text"/>	moderátor	<input type="text"/>

- Zakrúžkuj hlavné postavy :

Revízorka

Babka

deti z autobusu

**Riaditeľka
Domu
dôchodcov**

Beno

Ivan

lekárka

- NÁJDI SPRÁVNE PÍSMENÁ NÁZVU A VYFARBI ICH:

PEKJOZUŠRATJUA

SMIECHULIENKA

Postavy – Kráľ, malý trpaslík, veľký trpaslík, Smiechulienka, Katka z Neberte nám princeznú, kráľovná zo Šípkovej Ruženky, pestúnka, Nuda, Červená Čiapočka, stará mama z Červenej Čiapočky, macocha zo Snehulienky, poľovník z Červenej Čiapočky, Princ z Princ a Večernica,

Kráľ – Dcéra moja, prečo si taká smutná? Stalo sa ti niečo ?

Sm – Ale nie, otec môj, nič sa mi nestalo.

Kráľ – Ale veď už tak dávno som nepočul tvoj smiech. Podľa tvojho zvonivého smiechu sme ti dali aj meno, ale asi budeš stále iba Snehulienka.

SM – Otec môj kráľovský, to sa spraví, bude lepšie, neboj sa. Čas vylieči všetko... Asi treba robiť veci, ktoré treba – idem aspoň popolievať kvety do záhrady

Pestúnka – Smiechulienka ideš do záhrady ? Nezabudni do kanvice dať aj hnojivo na kvety, zdá sa že kvety nejako hynú....

Sm – Dobré, dám aj hnojivo...

Vyšla do záhrady popolievať kvety, zrazu sa zľakla pri nej stál trpaslík

Sm- Ach, či som sa zľakla, kto si ? A prečo si taký malý ?

Trp1 – Moje meno je Dušanko Dudravý a som trpaslík. A prečo som taký malý ? No lebo som trpaslík!

Sm – A čo tu robíš v našej záhrade ? Nikdy som ťa tu ešte nevidela!

Trp. Nie som tu sám – ja a moji kamaráti tu žijeme už dlho! Pamätáme si ešte Tvoju prastarú mamu!

Sm – Prastarú mamu ? A vy nestarnete ?

Trp1 – Nie , my sme stále rovnako starí, neviem prečo , ale je to tak. A čo tu robíš ?
Nechodieváš tu často.

Sm – Máš pravdu, nechodievam tu často , lebo kvety má na starosti moja slúžka, ale dnes som sa rozhodla natrhať kvety ja. Si zaujímavý – povedz mi niečo viac o sebe, prosím!

Trp – Som obyčajný trpaslík, ale tu v tomto našom zámku začína byť nejaká nuda, nemohla by si to nejako spraviť, aby sme sa nenudili ?

Sm – Dobre, vieš čo? Zajtra tu prídem znova a dovtedy si rozmyslím, ako to tu spestriť, súhlasíš ?

Trp1 – Dobre, a zajtra v takomto čase privediem aj svojich kamarátov a predstavím ti ich. Tak sa teším!

Sm – Dobre, vydrž do zajtra – maj sa! *Smiechulienka vošla so izby a rozmýšľala, čo by trpaslíkov mohlo zaujať.*

Sm – Už to mám ! Prišla som na to!

Na druhý deň vyšla Smiechulienka do záhrady a stretla veľkého trpaslíka

Sm – Prečo si taký veľký , keď si trpaslík ?

Trp - To mi povedz Ty ! Včera sme sa napili z našej studničky a zrazu sme boli všetci veľkí ako ty !

SM – Z akej studničky?

TRP – Našu studničku plnia kvety zo svojej rosy!

Sm – A ja som včera polievala kvety ! Ale ja som dala do kanvice aj hnojivo na rast kvetov!

Trp – Tak preto sme my tak rýchlo narástli! A čo teraz ?

Sm – Nič, mne sa páčite aj takto ! Aspoň sa nemusím zohýbať!

Spoločný smiech

Sm – Vymyslela som takúto vec . Počúvaj ! Zorganizujeme Rozprávkovú Talentmániu! Teda súťaž rozprávkových postáv v predvádzaní svojho talentu! Veď u nás v rozprávke má každý nejaký talent! Čo ty na to ?

Trp – No neviem, či to bude mať úspech – to závisí aj na tom kto a či vôbec niekto príde na kasting.

Sm – Prídu, určite !

Trp – Ako to vieš ? Nejaká si si veľmi istá!

Sm – Rozprávala som sa cez facebook s Červenou Čiapočkou, tá bola nadšená, veď vieš, takýchto súťaží pre rozprávkové postavy je veľmi málo! A ešte mi povedal aj poľovník a ježibaba, že prídu – aj vy by ste mohli , no a ešte sa určite niekto nájde! Ale musíme pozvať porotu –Kto bude porota ? Koho navrhujete ?

Trp – Macochu, poľovníka, tí dobre spievajú. A možno aj starú mamu, tá vie tiež celkom odhadnúť talent!

Sm : Som zvedavá, kto príde na kasting a či im budeme rozumieť, lebo my v rozprávkovej ríši sme veľmi nevzdelaní v jazykoch ! To zasa bude cirkus s tlmočníkmi!

Krútiac hlavou odchádza.

KASTING

Smiechulienka predstavuje porotu :

Vážení prítomní, privítajte našu porotu !

Prichádza prvá porotkyňa - stará mama z Červenej Čiapočky!

Privítajte druhého člena poroty – macochu zo Snehulienky

Prichádza tretí člen poroty - poľovník z Červenej Čiapočky !

Tak to by sme mali! Prichádza prvý súťažiaci – kto to bude ?

Vchádza Princ/ rozpráva po nemecky /

P : Guten tag!

Sm – Vitajte , odkiaľ pochádzate ?

Princ – Pochádzam z rozprávky Princ a Večernica. Večernica ochorela, tak som musel prísť sám.

Ich komme aus dem Märchen Prinz und Abendstern. Abendstern wurde krank und darum musste ich allein kommen.

Macocha- Nevadí !Čo ste nám prišli ukázať ?

Princ : Prišiel som recitovať - dúfam, že vyhrám!

Ich kam ein Gedicht hersagen. Ich hoffe zu gewinnen.

Stará mama – Tak, nech sa páči.

Princ recituje krátku báseň po nemecky.

.....

Po básni sa pokloní!

Macocha – Ďakujeme, bolo to pekné, ale vieš, recitovať vie kadekto! Kto ťa pripravoval ?

Princ – Moja pestúnka, ktorá recituje aj na anglickom kráľovskom dvore a je skvelá! Za všetko, čo viem, vďačím iba jej!

Meine Pflegemutter. Sie sagt die Gedichte auf dem englischen Königshof und sie ist fantastisch . Ich bedanke ihr für alles , was ich ev a.

Stará mama – Avšak pre mňa je to málo! Odo mňa dostávaš Nie!

Poľovník – Aj ja hovorím nie!

Macocha – Ani ja ťa nemôžem pustiť, bolo to pekné, ale nie celkom dostatočné!

Princ – Škoda, tak sa majte! Schade . Tschüss !

NUDA VYSTÚPI O DVA SCHODÍKY NIŽŠIE

Sm: A nasleduje ďalší súťažiaci – kto to bude ?

Vchádza Katka z Neberte nám princeznú / rozpráva po anglicky/

Katka – Hallo!

Macocha – Dobrý deň, vitajte, čo nám predvediete ?

Katka – Budem spievať. Veľmi rada spievam!

Stará mama – Tak sa nám predved' !

Katka spieva – akúkoľvek pieseň z muzikálu Neberte nám princeznú.

Poľovník – Bola si výborná, ale poznám aj lepšia – otočí sa k publiku – musím si predsa nechať aj rezervu pre ďalších, no nie! Ja hovorím nie !

Stará mama – Taktiež nie!

Macocha – Ja hovorím áno!

Smiechulienka –ale keďže Katka mala dvakrát nie, musíš súťaž opustiť, tešíme sa na Teba v nejakej inej súťaži!

NUDA VYSTÚPI O DVA SCHODÍKY VYŠŠIE

Sm : pokračujeme ! Privítajte ďalšieho súťažiaceho !

Vchádza kráľovná / rozpráva rusky/

Kráľovná – Zdravstujte!

Poľovník- Dobrý deň, skade ste ?

Kráľovná – Pochádzam z rozprávky O Šípovej Ruženke. Mám pocit, že viem veľmi dobre spievať – vypočujte si ma a uvidíte.

Ja iz skázočki a Šipovnikovoj Roze .Ja dúmaju, što ja uméju charašó peť pésni. Slúšajte i uvidíte.

Poľovník – Tak nech sa vám páči !

Kráľovná spieva pesničku Kaťuša

Rascvitali jabloni i gruši, paplyli tumany nad rekoj....

Poľovník – Bolo to perfektné! Ja hovorím áno!

Macocha – Aj ja!

Stará mama – Ale spievať vie každý, ja hovorím nie!

Smiechulienka – To znamená, že nepostupujete ! Majte sa dobre!

NUDA VYSTÚPI ODVA SCHODÍKY VYŠŠIE

Smiechulienka – Nasleduje ďalší súťažiaci – kto to bude ?

Prichádza Červená Čiapočka /rozpráva po česky/

Smiechulienka – privítajte Červenú Čiapočku!

ČČ – Dobrý den!

Macocha – Vitajte! Odkiaľ pochádzate ?

ČČ – Pochádzim z južných Čech, u nás se Červená Čiapočka řekne Karkulka!

Macocha - OK Karkulka, tak čo nám predvediete ?

ČČ – Já budu tančit – tanec zbožňuji!

SM – tak prosím, predved'te sa!

Červená Čiapočka predvedie svoj tanec (na českú pieseň a s partnerom)

SM – Ďakujeme a prosíme si hodnotenie poroty –

Macocha – Bolo to super!

Stará mama – Bolo to veľmi dobré, naozaj !

Poľovník – Aj ja hovorím áno!

Sm – teda postupuješ ! Blahoželáme!

NUDA VYSTÚPI O JEDEN SCHODÍK NIŽŠIE

Smiechulienka – A nasleduje ďalší súťažiaci – kto to bude?

Vojde Ježibaba – Čauce ľudze ! rozpráva zemplínsky –

Smiechulienka – Dobrý deň, vitajte, predstavte sa nám !

Ježibaba – Dobri dzeň. Ta ja jendžibaba. Neznace me ? Prišla mi, žeby mi vam ukazala , jak znam hutorec ftipy.

Macoča No teda, akým jazykom to rozprávate? Skoro vám nerozumiem !

Ježibaba – Ta vy dze žijece ? Ta ňe tu ? Neznace zemplínčinu? Zabal vul, že cel'ecom bul! Ani vi nerozumice ? / obráti sa na divákov/ Chto mi rozumi, naj dzvihne ruku! / podľa počtu zdvihnutých rúk - Ta to bars malo! / No vidzice že m i rozumice!

Poľovník – Ja ti síce rozumiem, ale neviem odpovedať. Celkom som už po zemplínsky zabudol! No teda, ako som mohol ? / krúti hlavou/

J – No ja prišla , žeby som vam poroskladala vt'ip!

SM – Ahá! Ty budeš rozprávať vtipy, pravda ?

J – nooo, veruže tak! Vt'ipy nezna hutorec chočko! Ja hej!

Sm – No teraz už len, aby sme ti rozumeli! Nech sa ti páči, začni!

J – No ľudze mojo – jaj ta tak ňe – šak tak začina Ander – muším začac inšak –

No ale vas jest! Bul raz jeden dzedo. Žil u svojej chyži – no dome znace – no šak idu titulky do slovenčiny – idu??? / pýta a sa Smiechulienky - !

SM – Áno, idú!

J – Ta podzme od začatku – Bul raz jeden dzedo. Žil sebe zo svoju babu u vlastnej chyži. Raz baba ošal'ela – hutori dzedoj – Dzedu, a to mi bi nemóhli žic kuščok romantickejši – znaš, jak dakedy, kec me bul'i maldi – štreťi me še pod jabloňu na koncu valala, kvitocki ši mi priňis, pobočkal ši me.... Dzedo na ňu patri a hutori – No dobre, šak čom ňe? Jutre še štretneme pod jabloňu o piatej – pridzeš? Baba hutori – No dobre, kec tak sceš, ta pridzem. Na druhi dzeň dzedo vičinaltovani idze na rande – pridze dzešec minut skorši – reku naj baba ňečeka. Prišla piata hodzina, baba nigdze. Prešlo 5 minut, nič, prešlo 10 minut, nič, prešlo 20 minut, nič, prešla pol hodzina, nič. Jak prešla hodzina, dzeda prestalo bavic čekac a prišol domov.

Nazlosceny hutori babe – Ta co, zabudla si ? Šak mi ce čekali pod jabloňu calu hodzinu!
A baba na to – Vieš, naši ma nepustili!

No a mam išče pridac? Aľe budzeme tu dva hodzini, bo ja znam veľo ftipov!

Sm –čo hovorí porota?

Macocha – Ja hovorím áno – teším sa na teba vo finále!

Poľovník – Áno!

Stará mama – Pobavila som sa výborne – áno!

SM – Tešíme sa na teba vo finále!

Ježibaba – ta dzekuju bars šumne...

NUDA ZOSTÚPI O DVA SCHODÍKY NIŽŠIE

Prejde sa nápis Finále cez javisko –

SM – Milí diváci vítam vás na veľkolepom finále Rozprávkovej Talentmánie!

Prichádzajú finalisti !Privítajte Červenú Čiapočku / počká kým príde na javisko ČČ/
a Ježibaba!

Sm – Vitajte – ukážte čo ste si pripravili!

Nech sa páči – Červená Čiapočka

ČČ tancuje.!

Ďakujeme. Nasleduje ježibaba – povzbudte ju potleskom. Rozpráva skvelo vtipy!

Nech sa páči!

Ježibaba povie iný vtip – U škole še učiteľka pita – Deti, aký predmet máte najradšej?
U peršim ročníku hutorie jeden cez druhoho, prekrikuje še. Ľem mala Haňka ňehutori nič.
Učiteľka še jej pita: No. Anička, ty máš ktorý predmet najradšej ? A Haňka hutori : zvonček!

Učiteľka naboženstva hutorina hodzine o ňebe. – Na koncu hodziny še pita – Povedzte mi
deti, kto z vás by chcel ísť do neba – Každý še hlaši, Ľem mala Haňka ňe. Učiteľka še jej pita

– No čo, Hanka, ty nechceš ísť do neba ? Haňka hutori – Ja aj hej, ale mac povedzela, že mam ís rovno domov!

Sm – Ďakujeme!

Porota musí rozhodnúť, kto dnes vyhrá – opýtame sa aj publika ! Komu zatlieskate viac, vyhrá. Tak kto je za Červenú Čiapočku – teraz tleska ! PUBLIKUM TLIESKA

Ďakujeme. A kto je za ježibabu – tleska práve teraz ! PUBLIKUM TLIESKA.

SM – Porota rozhodne, kto vyhráva .

Poľovník, stará mama a macocha zdvihnú papiere s menom toho, koho chcú aby vyhral.

Sm – Vyhráva Ježibaba! Blahoželáme! Získava žolíka od vedenia ZŠ Budkovce, tiež osobné auto, ktoré do súťaže venovalo školské divadlo Sunny, odmeny od právnickej spoločnosti Vyhráme to z Prahy, a od podnikateľov obce Kokšov – Bakša zázjazd na ostrov Tarantula!

Tešíme sa , že sme mohli byť s vami, veríme, že sa Vám Talentmánie páčila. Dovidenia.

Všetci odídu. Keď na javisku zostane iba Smiechulienka, ktorá unavene sadne na kraj javiska, príde trpaslík ku Smiechulienke.

Trp – Ahoj, Smiechulienka, tak ako ? Nuda sa veru dost' prerátala, nie? Nemá u nás veru čo robiť. Chceme ti poďakovať, keby nie teba, Nuda by nás všetkých zožrala!

SM – No ešte sme nevyhrali –pozri, ešte celkom neodišla , ešte stále stojí na schodoch! Čo budeme robiť ?

Trp – Mám nápad – čo keby sme na ňu poslali Ježibabu? Má veľa energie, snád' ju premôže!

Sm – Možno máš pravdu. Zavolaj ju, dobre?

Trp – Ježibaba, Ježibabka, kde si ? / kričí/

Ježibaba pomaly prichádza voľným krokom.

Ta co, unuje še vam za mnu?

Trp – Ježibabka, musíš nám pomôcť!

Sm – Inak Nuda zožerie celú rozprávkovú ríšu!

Jež A co mam zrobiec ?

Trp – Možno by stačilo, aby si zabojovala s Nudou, ktorá nejako nechce odísť!

Jež – Ja sama ? Ta co sce ošaleli? Šak ja sama ničgda nevyhram! Nemožem sebe zavolać dakoho na pomoc ?

Sm – Jasné, že môžeš ! A ja budem vyjednávať s Nudou, aby pristúpila na náš návrh§

Smiechulienka poďide ku Nuda a začne – Nuda, však nechceš odísť ?

Nuda – Samozrejme, že nie! Takú šancu nepustím z rúk!

SM – Máme pre teba jeden návrh – ak premôžeš rozprávkové postavy, ktoré dnes vystupovali v Talentmáanii, prenecháme ti našu rozprávkovú ríšu. To je dobrý návrh – súhlasíš?

Nuda – Skvelé! Súhlasím! Kde sú ?

Sm – o chvíľu prídu!

Trp. dovlečie lano, postupne sa na jednej strane javiska objavia ČČ, Ježibaba, Kráľovná, Princ, Katka, poľovník, stará mama, macocha, pridajú sa k Ježibabe.

Preťahujú sa povrazom s Nudou. Najprv vyhráva Nuda, nakoniec vyhrajú Smiechulienka s partiou.

Ked' Nuda spadne, kričia Hurá!

Smutná Nuda hovorí do mikrofónu – Je mi ľúto, že som prehrala, ale vidím, že tu pre , mňa nie je miesto. Tak radšej odídem. Majte sa dobre, idem si hľadať iné miesto na svete,, kde sa skutočne užívím!

Odchádza cez celé hľadisko, javisko plné postáv tleska, kým neodíde. Potom sa postavia na klaňačku.

Stará mama – Tak a to je všetko . Na vrbe bol zvone a rozprávke je koniec. Smiechulienkin smiech môže znova krásne znieť! Smiechulienka sa zasmee. Prichádza Princ za sprievodu fanfár – poďide k Smiechulienke, chytí ju za ruku, poklonia sa a odvedie ju do zákulisia.

Všetci prídu na javisko a poklonia sa.

Pracovné listy k príbehu

- Zakrúžkuj, ktoré jazyky boli použité:

Francúzština

Slovenčina

Nemčina

Maďarčina

Japončina

Zemplínčina

Angličtina

Ruština

Gréčtina

Prirad' správne :

Smiechulienka

**Červená
Čiapočka**

Princ

nemecky

slovensky

zemplínsky

**Katka z Neberte
nám princeznú**

Kráľovná

rusky

Ježibabka

česky

anglicky

- Čo myslíš, z čoho bol zámok:

- o drevo
- o železo
- o sklo
- o kartón

- Čo myslíš, z čoho bolo pódium (zakrúžkuj aj viac odpovedí):

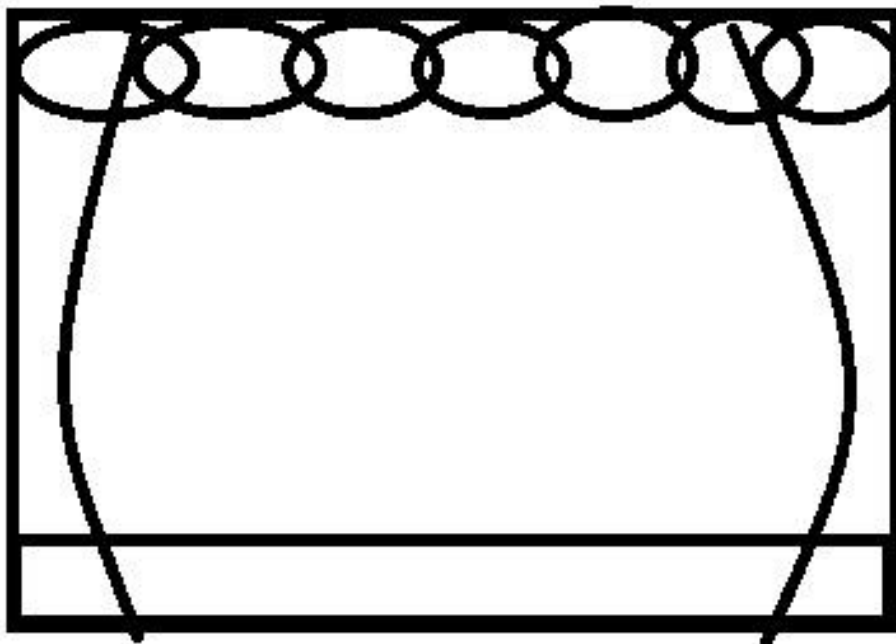
- drevo
- železo
- látka
- umelá hmota

Ktorá postava na teba najviac zapôsobil?

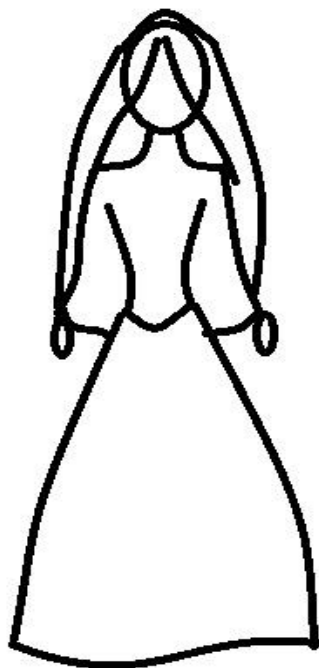
Zakrúžku aj viacero možností:

- Smiechulienka
- Princ
- Červená Čiapočka
- macocha
- poľovník
- stará mama
- Kráľovná
- ježibaba
- Katka z Neberte nám princeznú

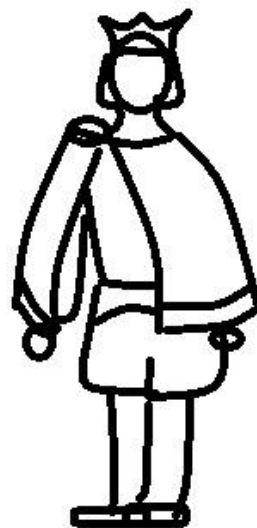
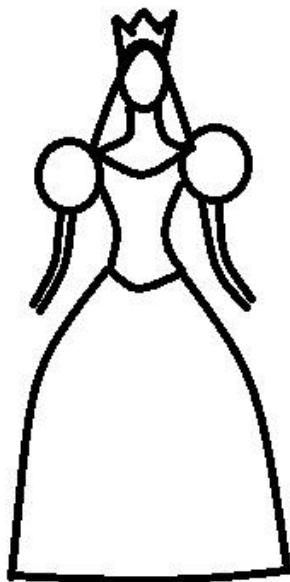
- Dokresli pódium s oponou:

- Aj takto môže vyzerat' Smiechulienka. Vyfarbi ju podľa vlastnej fantázie:

- A takto vyzerá Kráľovná a Princ. Vyfarbi si ich:

KDE BOLO TAM BOLO

Postavy – Ben, Tibor, učiteľka, riaditeľka, žiaci triedy, rozprávačka

Bola raz jedna trieda a v tej triede bola krieda,

V triede sa každý rád hral a tento príbeh sa v nej stal.

Rozprávačka - Kde bolo tam bolo bol raz jeden chlapček, ktorý sa volal Ben. Bol múdry a dobrosrdečný. Ale aj veľmi smutný. Od narodenia žil v inej krajine – ďaleko od Slovenska. Keď sa prisťahoval, úrady prikázali, že Ben musí chodiť do školy. Tak jedného dňa sa vybral do najbližšej školy – a to bola tá naša. Privítala ho pani riaditeľka a spolu s ňou prišiel aj do našej triedy.

Keď vošiel s pani riaditeľkou do triedy, pani učiteľka, ktorá bola veľmi milá, povedala :

Riaditeľka - Deti, toto je Benjamín, ako ťa volajú ?

Benjamín povedal : Ja som Benjamín a volajú ma Ben.

P. uč. : Dobre, Ben, tak ťa v našej triede vítam a dúfam, že sa ti u nás bude páčiť. Kam ťa posadíme? Má niekto voľné miesto?

Prihlásil sa Tibor : Pani učiteľka, ja mám voľné miesto, Beno môže sedieť pri mne. Keď Benjamin sadol k Tiborovi, Tibor povedal: Ahoj, ja som Tibor. Budeme kamaráti? Áno môžeme byť kamaráti. A tak odvtedy boli najlepší kamaráti. Ale ostatní spolužiaci si nezvykli na Benjaminu, pretože bol iný ako ony. Keď išli spolužiaci na malý výlet alebo na zmrzlinu, Bena nikdy nepozvali. A tak zostával jeho jediným kamarátom Tibor. Stalo sa však, že mu pri odpovedi podložili nohu, ešte len pri príchode pred tabuľu...

BENova PIESEŇ -

Som sám, som sám, ja nemám priateľov,

ktorí zopár pekných slov vedia nájsť, som sám, som sám,

dobrych priateľov chcem si nájsť.

Pomôžte mi, chcem si nájsť.

Rozprávačka - Beno však len sklonil hlavu a nikdy sa nest'azoval. Tibor sa čudoval, že prečo nikdy nič nepovedal, ale nič sa nepýtal. Myslel si, že Benovi to neprekáža, ale cítil, že to nie je správne. Benovi to v skutočnosti veľmi prekážalo... Aj vy si myslíte, že to nie je správne ? Až raz sme mali hodiny zemepisu a rozprávali sa o rôznych krajinách , na každej hodine zemepisu o inej. Prišiel rad na africkú krajinu Kongo. Pani učiteľka vedela veľmi pútavo rozprávať, ale zrazu sa Ben začal veľmi usilovne hlásiť.

Pani učiteľka prerušila výklad a spýtala sa: Prosím Ben ?

A Ben na to : Pani učiteľka, viete , to nie je tak, ako ste hovorili. V Kongu ľudia nežijú ľahko, ale všetko si musia tvrdo vydrieť. Aj deti ťažko pracujú, v továrňach, kde nemajú jedlo, vodu a ani také krásne toalety ako tu na Slovensku. Ale sú veľmi dobrí a vedia si pomôcť navzájom, lebo nikdy nevedia, kedy budú potrebovať pomoc aj oni... Sú veselí a radi spievajú a tancujú. Ale nemajú dosť jedla a často hladujú. Majú veľké rodiny a vážia si seba navzájom. Nie sú zákerní a nikdy sa nevysmieávajú z toho, že je niekto iný ako inde... Tu sa zrazu Ben zháčil a prestal horúčkovo rozprávať. V triede nastalo ticho, že by bolo počuť spadnúť špendlík.

Pani učiteľka zbystrila pozornosť: Beno a kde inde sú ľudia zákerní a vysmieávajú sa z toho, že je niekto iný?

Ben rýchlo povedal – Ale nikde pani učiteľka, mne sa len veľmi cnie.

Pani učiteľka : Tak dobre, ale keby sa ti zdalo, že niečo nie je v poriadku, povieš mi to, dobre?

Ben : Áno, pani učiteľka.

Pani učiteľka odíde.

Ben zaspieva svoju pesničku :

Som sám, som sám, ja nemám priateľov,

ktorí zopár pekných slov vedia nájsť, som sám, som sám,

dobrych priateľov chcem si nájsť.

Pomôžte mi, chcem si nájsť.

Chlapci sa začnú Benovi posmievať.

Chlapec – tak tebe je v Kongu lepšie? Prečo potom neodídeš? Prečo si tu, keď ti je v Kongu lepšie?

Tibor ťahá Bena preč: Kašli na nich, pod' ideme domov.

Rozprávačka - Idú s Tiborom cez cestu, kde Tibora skoro zrazí auto. Ben rýchlo odtiahne Tibora, aby ho nezrazilo.

Auto prejde a Tibor hovorí Benovi : Vďaka, že si mi pomohol, vôbec som si to auto nevšimol.

Ben : To je v poriadku, som rád, že sa ti nič nestalo.

Dôjdu domov, nastane večer. Ráno idú spolu do školy. Trieda zaspieva pesničku.

Bola raz jedna trieda a v tej triede bola krieda,

V triede sa každý rád hral a tento príbeh sa v nej stal.

Rozprávačka - Cez prestávku, keď Ben nevidí, Tibor podíde k pani učiteľke a povie : Pani učiteľka, včera ma skoro zrazilo auto. Ale Ben ma odtiahol z cesty. Predstavte si, že ani vôbec nezastavilo. Ten šofér si ani nevšimol, že ma skoro zrazil. Ale Ben...

Pani učiteľka – Tibor, veď Ben ti vlastne zachránil život, vieš to ?

Tibor sa zamyslí a povie – naozaj, máte pravdu.

Zazvoní na hodinu.

Pani učiteľka povie – Dnes sa porozprávame o nás. Viete, že máte medzi sebou človeka, ktorý zachránil život spolužiakovi?

V triede nastal šum, spolužiaci si začali šepkať a hádať, kto to je.

P. učiteľka sa opýtala : Viete kto to je ?

Simon povedal : Nie, nevieme.

P. uč . – Je to Ben. Včera zachránil život Tiborovi, ktorého skoro zrazilo auto. Mám pravdu Tibor ? Tibor : Áno. Tak to bolo.

Ben začal kričať na Tibora: Tibor, prečo si jej to povedal ? Teraz sa mi budú posmievať ešte viac, nikdy nebudeme kamaráti – skloní hlavu na zložené ruky ?

Pani učiteľka sa zamyslela a potom povedala - Myslím, že sa málo poznáte – vy ste spolužiaci ale neviete o sebe veľa. Tak napríklad Ben. Kto vie, ako žil Ben a ako a kde žije Ben teraz, či má rodičov a súrodencov, či nepotrebuje pomôcť ? Trieda bola úplne ticho.

Pani učiteľka povedala Benovi – Ben , prosím ťa pod' sem dopredu a porozprávaj nám o svojom živote.

Ben sa opýtal : Naozaj chcete vedieť ako som žil v Kongu ?

Pani učiteľka povedala : Áno , Ben, rozprávaj .

Ben sa zamyslí a odmlčí

Zaspieva svoju pieseň

Som sám, som sám, ja nemám priateľov,

ktorí pár pekných slov vedia nájsť, som sám, som sám,

dobrych priateľov chcem si nájsť.

Pomôžte mi, chcem si nájsť.

Potom rozpráva :

U nás bolo všetko inak – ľudia boli veselí, aj keď nemali nič z toho, čo máte vy, nikdy sa nest'ážovali , aj keď mali na jeden deň jednu hrst' ryže a nič viac – nechyrovali o croisantoch, pikau, zmrzline, a všetkých tých dobrotách, ktoré máte v obchodoch – u nás v obchodoch sú základné veci – napríklad ryža rôznych druhov. Rodičia by dali všetko svojim deťom, a hoci niekedy aj dajú svoje jedlo im, aj tak im to nepomôže a zomrú. Veľa malých detí umiera...Napriek tomu sú ľudia veľmi dobrosrdeční a plní nádeje na lepší život. Vy tu na Slovensku hovoríte o chudobe, ale neviete čo to je. Neviete ako to je , byť hladný, nemať vôbec nič, iba to, čo máte na sebe a strachovať sa o zajtrajšok, či nezomriete od hladu. Aj tak by som však chcel ísť domov, tam, kde mám dobrých priateľov, ľudí , ktorí ma poznajú

a majú radi. Rodičov síce nemám, ani súrodencov – tí zomreli, ale mám starých rodičov a sesternice, rád by som ich videl, ale oni chceli, aby sa mi žilo lepšie, tak ma poslali na Slovensko cez Červený Kríž... Oni všetci ostali v Kongu... Zrazu Ben stíchol a sklonil hlavu.

Ticho - tiká budík.

Trieda zaspieva svoju pieseň

Bola raz jedna trieda a v tej triede bola krieda,

V triede sa každý rád hral a tento príbeh sa v nej stal.

Simon podišiel k Benovi a povedal mu: Prepáč, bol som k tebe zlý, ale odteraz chcem byť tvoj kamarát.

Postupne k nemu prichádzajú ostatní spolužiaci a podávajú mu ruky.

Spievajú všetci pieseň – Nebo sa sklonilo k zemi a dotklo sa človeka. ...

Vojde pani riaditeľka – Dobrý deň , kde je Ben ? Á tu si ! Som rada Ben, že si takým žiakom našej školy, na ktorého môžeme byť hrdí. Želám ti veľa pekných zážitkov.

Ben - Ďakujem pani učiteľka, dúfam, že už teraz to bude lepšie...

Spolužiaci – Určite bude lepšie, nebojte sa.

Chytia sa a spolu tancujú:

Ide , ide nám vláčik,

krásny motoráčik,

ide ide k nám domov,

s tou vynovenou triedou .

ide ide k nám domov,

s tou vynovenou triedou.

Pracovné listy k príbehu

- Tieto obrázky nás inšpirovali k napísaniu tohto príbehu:

- Zakružkuj, kto vystupoval v príbehu:

Ben

Bianka

učiteľka

Ivan

Tibor

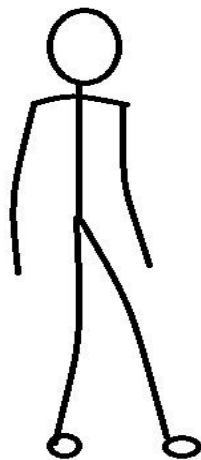
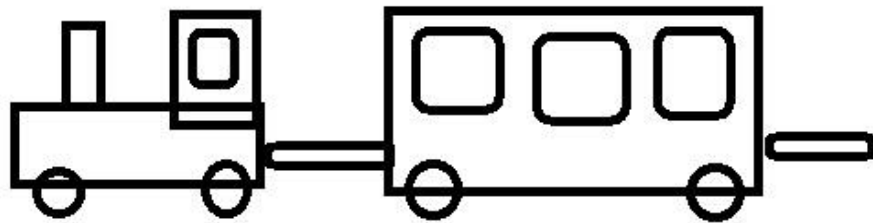
Deti v triede

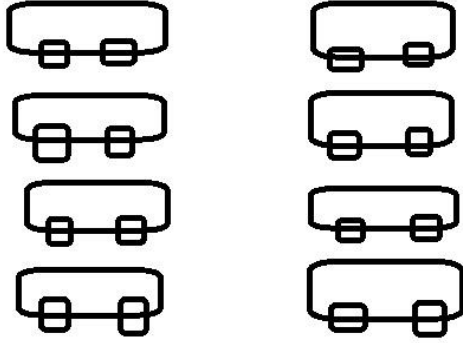
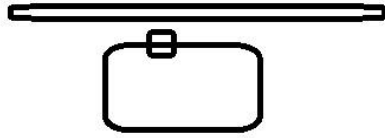
Simona

- Poprehadzuj písmená a zorad' ich správne:

RASATKMOVÁT

- Ako išli piesne postupne za sebou? Zorad' – prirad' čísla – aj viac jednému obrázku:

Záver:

K dispozícii sú nahrávky piesní k predstaveniu Môžu peniaze zmeniť svet aj Babka rieši záhady, tiež Pošta má pekné pesničky –ak máte záujem - na autorkinej emailovej adrese. Ak máte záujem o texty bez nárečí a cudzích jazykov, ozvite sa. S radosťou poskytnem originály. Želám veľa radosti z divadla v škole.

Autorka.